

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

V. De purgatoris.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

Verumtamen nullum anima mea supplicium pertulit, quia mortalis morbi, quod peccatum est, veneno caruit. Et si foret possibile quod immunis a culpa cum eis moraretur anima, grande eis esset solatium et lux perpetua. Talis enim immaculata et felix anima lucet naturaliter et splendet æternaliter; utpote divino lumine insignita. Quæ si diabolicam imaginem peccando assumpserit, luminis sui decorem perdit.

Damnatis itaque a fidelium orationibus et eleemosynis nullum, credo, provenire solatium potest; [hoc utique non didici]; eo quod in perpetua obstinatæ mentis malitia consistentes, omnis boni gerunt odium et horrorem.

IV. STATUS DAMNATORUM POST JUDICIUM.

Post extremum judicium novo vestiatur Lucifer indumento, quod ex omni angelorum et hominum sordibus criminibusque est confectum. Ipse namque, causa et princeps peccatorum omnium et malorum, tunc solutus est adeo ut omnis furor illius et crudelitas cunctis dæmonibus et animabus se commisceat, ut ejus præsentiam nullus effugiat. Tunc interdum immaniter se distendet, et dilatabit os suum et aperiet valde, in quod dæmones, Judæos et Gentiles uno spiritu attrahet interius. Ventre plenam mercedem accipient et festa tristia celebrabunt. Væ tibi tunc, corpus et anima! humana lingua eloqui non sufficit ineffabilem pœnæ miseriam quæ tunc erit. Vere fateor Deo quod meditatio mea huic immorari non patitur, quousque ab homine Salutatio angelica compleatur. O quam crudelis damnatio, et quam horrenda illic erit vexatio!

V. DE PURGATORIO.

INFERNUS capite immanissimo horribilis et terribilis est; innumeris et crudelibus oculis undique repletum; de quibus egrediuntur flammæ nigerrimæ miseris animas exurendo:

Limbum de quo Filius Dei Adam aliosque Sanctos eduxit. Nunc Purgatorium majus est ; in quo peccatores salvandi, maximis tamen pœnis obnoxii, cruciantur. Ibi vidi Episcopos, advocatos, et magnates, in diutina angustia et doloribus infinitis. O quam benigne et quam vix ibi existentes Dei clementia de absorptione tartari eripuit sempiterna ! Nul- lum enim ibi reperi qui vel in extremis compunctus sincera confessione decessit, quibus dum vis mortis exteriores sensus eripuerat, cunctaque corporis membra invalida jacebant, adhuc tamen corpus et anima unam habebant voluntatem, licet usus rationis portio quieverit. In hac extremitate misericordia divina gratiam compunctionis infudit. O quam angusta est ibi via ad regna cœlestia consequenda ! In illa hora corporis et animæ unitas indivisa. Sic loquitur *cum misericordia divina* : Verus Deus, miserere mei, veraciter de peccatis meis doleo. In hac hora brevissima invenit occulta et inæstimabilis Dei misericordia quos perditos et damnatos æstimant humana judicia. Ego nullum hanc consecutum esse cognovi misericordiam, qui non pietatis opus fecit ex sinceritate intimæ voluntatis. Animas peccati macula respersas dæmones ad pœnas rapiunt purgandas ; Angeli enim sancti non contingunt eas, nisi purgatæ eisdem claritate aliqua similentur. Potest autem quis ab amicis christianis viventibus adjuvari, quod ejus animam angeli Satanæ contingere non audeant ; quæ si fuerit multum rea, pœnas alias exsolvet, quas tamen luit levius, quam malignorum morsus dæmonum et interminabiles irrisiones eorum.

Cum sancti Patres ad infernum descenderent cum fide sincera, spe inconcussa, charitate divina, cum humili virtute multa, fidelibus quoque laboribus descenderunt. Qui licet ad inferos descenderunt, erant tamen ad cœlestia suscipienda parati. Unde inimicus eis nocere non poterat, nec eorum supplicia molestare. Quæsecum adduxerant cremabilia non fuerunt, maximeque in eis arsit charitas, quæ omnes electos Dei filios inflammabit perpetuo, si etiam regna cœlestia non intrarent. Nam æternæ sapientiæ sic ordinavit justitia ut quæ seminaverit homo hic, hæc illic metat, recipiens in spiritu prout gessit in corpore, sive bonum fuerit sive

malum. Verumtamen negligentes qui sine satisfactione cum multis pœnis sibi debitis hinc discedunt, in illo loco gravissime cruciantur, ubi halitus Luciferi egrediens eos pertransit: urunturque flammis sævissimis tam crudeliter, velut beati patres in dulci cognitione Dei charitatis ardebant. Feminarum nullam ibi vidi, nisi principum uxores et filias, quæ ipsis consentientes omnia eorum peccata imitabantur amando. [Infernus etiam superius in capite suo os habet, quod omni hora stat apertum. Omnes qui in os veniunt nunquam mors æterna auferet.]

VI. DE COMPASSIONE PURGATORUM ¹.

II. 8.

CUM in conspectu Domini pro defunctis simplici corde magnoque desiderio exorarem, ostendit mihi Dominus generaliter pœnas purgatorii multiplices, sicut culpæ inerant purgandis. Tunc compassionis igne succensa, brachiisque meis omnium cruciatus amplectens sustuli graviter, optans in eorum charitate salutem. Et dixit mihi Dominus: Cessa ab hoc opere, ne ejus pondere quod supra vires tuas est prægaveris. Et dixi cum tremore: Eia, misericors Domine, erue [saltem] aliquas *de his pœnis*. Et Dominus: Quot, inquit, vis ex istis? Et dixi: Domine, quot prævaleo tua benignitate redimere? Et iterum Dominus ait: Accipe nunc mille, et eas quo tibi placuerit perducas. Et ecce egrediebantur de pœnis nigræ, igneæ, pollutæ, ardentes, cruentæ, fetidæ. Dixi ergo in spiritu ad Dominum: Eia dulcis Domine mi, quid nunc fiet de his, quæ sic deformiter turpatæ non possunt ingredi regnum tuum? Et inclinavit nimis infra se suam nobilitatem dicens verbum omnibus peccatoribus consolatorium, *verbum bonum*: Tu eas mundabis tuæ charitatis lacrymis, quæ fluunt ex oculis carnis tuæ. Et ecce facta est in similitudinem luci rotundi aquarum congregatio ingens valde, ubi convolantes simul animæ in

¹. Quod unus homo redimit mille animas suis precibus et lacrymis charitatis Dei per gratiam. *Cod. B. in margine.*